

РЕШЕНИЕ

№ 7912

гр. София, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9496** по описа за **2022** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Съдебното производство е по реда на чл. 208- 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е въз основа на касационна жалба на СДВР отдел „Пътна полиция”, депозирана срещу Решение № 3047/05.08.2022г. на СРС, постановено по АНД № 1471/2022г. по описа на съда. С оспорения съдебен акт е отменено Наказателно постановление № 19-4332-022165 от 28.10.2019г. , издадено от ВПД началник сектор към СДВР, Отдел „ПП“, с което на П. К. Й. са наложени административни наказания, както следва: 1. на основание чл.183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП - "глоба" в размер на 50 лева за нарушение на чл.137А, ал. 1 от ЗДвП и 2. на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП - "глоба" в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 месеца за нарушение на чл.103 от ЗДвП .

Касаторът релевира твърдения за незаконосъобразност на атакуваното решение поради постановяването му в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Възприема издаденото наказателно постановление за изцяло законосъобразно, аргументирайки тезата за безспорната доказаност на вменените на Й. нарушения. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез адв. П., в писмен отговор на касационната жалба, изразява становище за нейната неоснователност. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е изяснил напълно фактическата обстановка по делото.

На 08.10.2019г. служител в ОПП СДВР, съставил Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 75138/08.10.2019г. срещу П. К. Й. с ЕГН [ЕГН] за това, че:" на 08.10.2019г. около 17:33ч. в [населено място] по бул."д-р Г.М. Д." с посока на движение от бул."С. шосе" към ул."Н. Г.", управлявал л.а."О. З." с рег. [рег.номер на МПС] , като по време на движение водачът не е поставил предпазен колан, с който МПС е оборудвано и при подаден сигнал със стоп-палка модел Ц8 по образец и показано място къде да спре, водачът не спира на указаното място, като продължава в посока ул."Н. Г.". Нарушенията са квалифицирани от контролния орган , като такива по чл.137А, ал. 1 от ЗДВП и чл. 103 от ЗДвП. Въз основа на така съставения АУАН било издадено и процесното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка районният съд достигнал до извод, че административнонаказателното обвинение е изцяло недоказано, поради недоказаност на нарушенията.

Решението е правилно.

Безспорни и правилни са изводите на районния съдия, за незаконосъобразност на наказателното постановление.Изводът,че цитираните в АУАН и издаденото въз основа на него НП,нарушения не се установяват по безспорен са правилни.

Настоящия състав констатира, че не се установява по безспорен и категоричен начин фактическата обстановка, изложена в АУАН и НП,тъй като видно от разпита на свидетелите С. и А.,същите не си спомнят случая,както и обстоятелството дали въобще са били на работа в процесния ден и час.

В тази връзка настоящата инстанция намира, че е правилен изводът на СРС, според който вменените на Й. нарушения не са доказани по несъмнен начин, като не е установено дали лицето е било без поставен обезопасителен колан, сам ли е пътувал в колата или с придружители, в коя лента е управлявал автомобила, както и обстоятелството дали след подаден сигнал със стоп палка е спрял на указаното му място.

Тежестта на доказване в административно-наказателното производство, лежи върху наказващия орган по аргумент от чл.84 ЗАНН във вр. чл.103 ал.1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП последният се базира на констатациите в АУАН, които в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да проучи фактите, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение с посочената правна квалификация. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на

страните, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т.е., служебно) да събира доказателства, когато това се налага за изясняване на действителните факти и обстоятелства по конкретния случай.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 05.08.2022г. на СРС, НО, 12-ти състав е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде потвърдено.

Искането на процесуалния представител на ответника адв. П. за присъждане на разноски е основателно предвид изхода на правния спор. На ответника следва да се присъдят разноски в размер на 300.00 лева, съгласно представения договор за правна помощ и съдействие. Размерът на адвокатското възнаграждение не е прекомерен, предвид извършените процесуални действия.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.08.2022г., постановено по НАХД № 1471/2022г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на П. К. Й. ЕГН [ЕГН] сумата от 300.00 /триста / лева на основание чл.63д от ЗАНН.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.